

Sygn. akt XI Ka 273/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Śmiech (spr.)

Sędziowie SO Katarzyna Żmigrodzka

SO Ewa Bogusz- Patyra

Protokolant Małgorzata Dubiel

przy udziale Prokuratora Marty Baranowskiej

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2014 roku

sprawy K. P.

oskarżonej z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

na skutek apelacji wniesionych przez Urząd Celny i oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach

z dnia 16 stycznia 2014 roku sygn. akt II K 85/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadne;

II. zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych za drugą instancję, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

XI Ka 273/14

UZASADNIENIE

K. P. została oskarżona o to, że w dniu 24 października 2012 roku w miejscowości K., powiatu (...), w pomieszczeniach mieszkalnych przy ul. (...), przechowywała towar w postaci łącznie (...) paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy, wprowadzony na obszar celny Unii Europejskiej bez zgłoszenia do kontroli celnej i wbrew obowiązującym ograniczeniom przywozowym, importowany bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, pochodzący z czynu zabronionego określonego w art. 86 § 4 kks i art. 63 § 6 kks, w wyniku czego nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej w wysokości 2258, 00 zł. oraz uszczuplenie należnego podatku akcyzowego w kwocie 62952,00 zł..

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Wyrokiem z dnia 16 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w Puławach oskarżoną K. P. uznał za winną dokonania zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na podstawie art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył jej karę grzywny w liczbie 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych; na podstawie art. 30 § 1 i § 6 kks w zw. z art. 31 § 6 kks, art. 29 pkt 4 kks orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci papierosów opisanych w wykazie dowodów

rzeczowych Nr (...) poz. 1-11 k. 17v i zarządził ich zniszczenie; zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych, ustalając iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli: oskarżona oraz oskarżyciel publiczny – Urząd Celny w Lublinie.

Oskarżona, zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego w całości, nie wskazała konkretnych zarzutów stawianych skarżonemu rozstrzygnięciu, a domagała się jego zmiany i uniewinnienia lub uchylecia orzeczenia i umorzenia postępowania bądź przekazania sprawy Sądowi I instancji celem ponownego rozpoznania.

Oskarżyciel publiczny zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczonej względem oskarżonej kary grzywny i kosztów postępowania, a zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej względem oskarżonej kary grzywny w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonej przestępstwa skarbowego, a w szczególności nieuwzględniającej okoliczności obciążających oskarżoną wysokości uszczuplonych należności publicznoprawnych, a także braku oddziaływania orzeczonej względem oskarżonej kary grzywny zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej (art. 12 kks, art. 13 kks).

Podnosząc powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczonej względem oskarżonej K. P. kary grzywny oraz zwolnienia jej z kosztów postępowania i wymierzenie jednocześnie kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przyjmując na mocy art. 23 § 3 kks wysokość każdej stawki dziennej na kwotę 150 złotych oraz obciążenie oskarżonej kosztami postępowania, zaś w pozostałym zakresie – utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Obie złożone apelacje, w toku instancyjnej kontroli prawidłowości zaskarżonego wyroku, uznane zostały za niezasadne w stopniu oczywistym. Za taką oceną środków odwoławczych przemawiało to, że postawione w nich zarzuty jak też przytoczona na ich poparcie argumentacja okazały się być całkowicie chybione. Wobec nie złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku przez oskarżyciela publicznego – Urząd Celny w Lublinie Sąd odwoławczy ograniczył sporządzenie pisemnej motywacji do wyjaśnienia przyczyn nieuwzględnienia apelacji oskarżonej - art. 457 § 2 kpk.

Wbrew twierdzeniom oskarżonej Sąd Rejonowy procedował prawidłowo, nie uchybiając przepisom postępowania. Gromadząc dowody baczył, by zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności, a oceniając zgromadzony materiał dowodowy, kierował się dyrektywami art. 7 kpk. Ocena dowodów wolna jest od błędów co do faktu i logiki, uwzględnia wskazania wiedzy i życiowego doświadczenia, jest wszechstronna i obiektywna toteż brak jest podstaw do jej zakwestionowania tym bardziej, że sama skarżąca nie dostarczyła w apelacji żadnych racjonalnych po temu argumentów.

Niekwestionowanym w sprawie jest to, iż przedmiotowe papierosy zostały znalezione w domu należącym do K. P., przy czym oskarżona oświadczyła, iż nabyła je sama. Już więc tylko na podstawie twierdzeń oskarżonej należy zdyskredytować argumenty odnoszące się do stanu wiedzy i świadomości oskarżonej co do pochodzenia przedmiotowych papierosów. Próba wykazania, że oskarżona nie miała świadomości co do tego, iż przedmiotowego papierosy nie posiadają polskich znaków akcyzy, a tym samym pochodzą z czynu zabronionego, już tylko w świetle zasad życiowego doświadczenia, musi być skazana na niepowodzenie zwłaszcza, że była ona już karana za tego rodzaju przestępstwo.

Na akceptację Sądu Okręgowego zasługują poczynione ustalenia faktyczne. Są one logiczną i konieczną konsekwencją prawidłowej oceny dowodów. Równie trafna jest prawna ocena zachowania oskarżonej. Nie budzi żadnych zastrzeżeń prawidłowość obliczenia narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego.

Prawidłowe jest również rozstrzygnięcie o karze. Jeśli weźmie się pod uwagę kwotę narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego oraz fakt, że czyn będący przedmiotem postępowania nie miał charakteru incydentalnego, a oskarżona należy do sprawców nie przestrzegających porządku prawnego, to wymierzona jej kara nie razi swoją surowością. Jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Stawka dzienna grzywny

została ustalona na poziomie adekwatnym do dochodów oskarżonej, jej warunków osobistych, rodzinnych, stosunków majątkowych i możliwości zarobkowych. Kara grzywny, orzeczona w takim wymiarze, jaki określił Sąd pierwszej instancji we właściwy sposób zrealizuje wszystkie cele kary.

Powyższe względy zadecydowały o uznaniu apelacji za oczywiście bezzasadną. W tym stanie rzeczy, wobec braku uchybień, które winny być uwzględnione z urzędu, zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze zostało wydane na podstawie art. 624 § 1 kpk.